

РЕШЕНИЕ

№ 5034

гр. София, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 08.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4338** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Сдружение „За земята-достъп до правосъдие”, представлявано от И. С. П. и М. А. А. срещу Решение от 21.04.2022г. на изпълнителен директор на [фирма] / [фирма]/, постановено по заявление за достъп до обществена информация вх. № ЦУ-Е.-6948/31.08.2021г.

Жалбоподателят твърди, че търсената от него информация попада в приложното поле на ЗДОИ, тя е обществена по своя характер и не съществуват законови ограничения същата да му бъде предоставена. Въвежда съображения, че не са налице основанията по чл.37, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДОИ, за да се откаже достъп до информацията по заявление вх. № ЦУ-Е.-6948/31.08.2021г. От третото лице [фирма] липсвало изразено несъгласие в тази връзка, а по отношение на останалите субекти, от които такова писмено несъгласие е постъпило, това не било достатъчно основание обществената информация да не бъде предоставена. Изтъква се още, че ответникът не е оборил презумпцията за „надделяващ обществен интерес“.

В проведеното открито съдебно заседание на 08.07.2022г. Сдружение „За земята-достъп до правосъдие“, редовно призовано се представлява от адв. С. А., който поддържа направеното оспорване на акта и моли за неговата отмяна по съображенията, изложени в жалбата.

Ответникът- изпълнителен директор на [фирма], редовно призован, чрез своя

процесуален представител юрк.Р. С. оспорва депозираната жалба. Мотивира становище, че актът е издаден в съответствие с материалното право и целта на ЗДОИ. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № ЦУ-Е.-6948/31.08.2021г. Сдружение „За земята-достъп до правосъдие” е депозирало пред [фирма] искане да му бъде предоставена обществена информация относно провежданите дневни и месечни търгове за резерв за първично и вторично регулиране на честотата и обменните мощности и информация за извършените плащания за периода 01.01.2021г.-31.08.2021г. по цени за разполагаемост, по цени на активна мощност, както и получената нетна електрическа енергия от операторите както следва: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

По преписката са били изпратени писма с изх. № ЦУ-Е.-6849/1-9/03.09.2021г. до горепосочените дружества, като е поискано тяхното съгласие да бъде предоставена на заявителя исканата информация.

Отговори са постъпили от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], в които операторите са формирали несъгласие тази информация да бъде дадена на искателя.

Единствено [фирма] в писмо вх. № ЦУ-Е.-6948/15/13.09.2021г. не е възразило и е обективирало съгласие посочената информация да бъде предоставена на жалбоподателя.

С писмо изх. № ЦУ-Е.-6948/19/27.09.2021г. изпълнителния директор на [фирма] е отказъл да предостави търсената от жалбоподателя обществена информация по отношение на операторите [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Информация в посочения обхват е дадена само за [фирма].

С решение № 2242/05.04.2022г. по адм.дело № 12138/2021г. на АССГ, II-ро отделение, 32 състав е бил отменен отказ № ЦУ-Е.-6948/19/27.09.2021г. на изпълнителния директор на [фирма], като преписката е върната на ответника за ново произнасяне в 14 дневен срок от получаването ѝ.

С оспореното Решение от 21.04.2022г. изпълнителен директор на [фирма] е отказал да предостави на заявителя посочената информация, защото тя имала характер на защитена тайна, предвидена със закон. Тази информация била с търговски, финансов и технически характер и е придобита и създадена при изпълнение на регламентирана от закона дейност на независим преносен оператор във връзка с договорни отношения между търговски дружества. Въз основа на нея можело да се направят изводи за финансови отношения, техническо състояние на производствени мощности и установени административни процеси в дружествата, поради което разпространяването на подобна информация можело да осигури предимство на определен участник на пазара пред друг такъв. Изискването за предоставяне на исканите данни за производителите, би създадо предпоставки, след извършване на съответните анализи, да се разкрият възможности за извършване на злоупотреби с информацията, за прокарване на нелоялни търговски практики и други. Отказът е постановен на правно основание чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ във вр. 7.3 от

Програма за съответствието, одобрена с Решение № Ц-5/30.07.2015г. на КЕВР и чл.81к, ал.1 от ЗЕ. Второто правно основание е по чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, тъй като достъпът засягал интересите на трети лица, които изрично са отказали и не съществувал „надделяващ обществен интерес” по см. на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Тръжните процедури, за които се искало предоставяне на информация, са били проведени в съответствие с реда регламентиран в Правилата за провеждане на тръжни процедури за закупуване на разполагаемост за резерви за първично регулиране на честотата, автоматично вторично регулиране и ръчно вторично регулиране на честотата и обменните мощности /Правилата/, публикувани на сайта на дружеството www.eso.bg. Съгласно чл.19, ал.1 от Правилата, ответникът е счел цялата информация, свързана с провежданите тръжни процедури, за поверителна и не е допуснал разкриването ѝ без предварително съгласие на участника, за когото се отнася, с изключение на информацията, която следва да е публична по смисъла на тези правила. Исканата в заявлението информация се отнасяла до трети лица, с оглед на което и в съответствие с Правилата [фирма] е поискало от посочените в заявлението участници писмено съгласие да бъде предоставена на заявителя. На следващо място, [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] били стратегически обекти от значение за националната сигурност на РБ по см. на ПМС № 181/2009г., поради което поисканата информация за производствата им и за извършените плащания към тях, би могло да доведе до риск за националната сигурност, както и да се стигне до нарушение на един от основните принципи, залегнал в чл.6, ал.1, т.6 ЗДОИ- гарантиране на сигурността на обществото и държавата. Търсената информация засягала интересите на трети лица, които изрично са възразили относно нейното предоставяне. По отношение на [фирма] е прието, че не е „налице надделяващ обществен интерес“, защото липсвала индиция, че с тази информация се цели разкриване на корупция. [фирма] е дружество, чиято дейност, като независим преносен оператор била обект на нормативна регулация и контрол, поради което не можело да бъде обоснован извод за липса на прозрачност и отчетност.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от Сдружение „За земята- достъп до правосъдие” заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./ Със сила на присъдено нещо между страните е прието /решение № 2242/05.04.2022г. по адм.дело № 12138/2021г. на АССГ, II-ро отделение, 32 състав/, че [фирма] е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ и за него съществува задължението да осигури достъп до обществена информация по повод конкретно подаденото искане № ЦУ-Е.-6948/31.08.2021г. Повторното изследване и излагане на мотиви по въпроса относно пасивната материално-правна легитимация на ответника от настоящата съдебна инстанция е процесуално недопустимо.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Право на гражданите и организациите е да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани,

както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала. Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996г. по к.д. № 1 от 1996г. на КС на РБ: „Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественостнозначима информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията. Правото, установено в тази разпоредба е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ“. Търсената от Сдружение „За земята- достъп до правосъдие“ информация по заявлението вх. № ЦУ-Е.-6948/31.08.2021г. е служебна обществена – такава, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ/. Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези.

Между страните не съществува спор относно характера на търсената информация и задължението на [фирма] за произнасяне, в изпълнение на влязло в законна сила решение № 2242/05.04.2022г. по адм. дело № 12138/2021г. на АССГ, II-ро отделение, 32 състав.

На изследване подлежат предпоставките на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ, чиято липса, по аргумент на противното, обуславя осигуряване на достъп до обществена информация. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от с.з.– когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Административният орган е изследвал предпоставките по смисъла на чл. 37, ал. 1 и чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, като се е мотивирал на първо място с приложението на чл.37 ал.1 т.1 от ЗДОИ- търсената информация има характер на друга защитена тайна, предвидена със закон. Този извод е изцяло неправилен и несъответен на ЗДОИ.

Настоящият съдебен състав преповтаря аргументите си, изложени в решение № 1254/24.02.2020г. по адм. дело № 10696/2019г., тъй като спорът е между същите страни, на същото правно основание и при абсолютно идентични мотиви на ответника

да откаже достъп до обществена информация по друго заявление вх. № ЦУ-П.-681/30.01.2017г.

„В чл. 7, ал.1 от ЗДОИ е регламентирано, че „не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от общественния сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон”.

По см. на чл.9, ал.2 от ЗДОИ „в случаите, предвидени със закон, определена официална или служебна информация може да бъде обявена за класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна”.

Индивидуализираната в заявлението информация не е класифицирана информация, представляваща служебна тайна за [фирма] и не съществува ограничение от законов порядък, за нейното предоставяне. Програмата за съответствие, с чиито разпоредби /чл.7.3 във вр.чл.7.1 б.”б” и б.в”/ се е аргументирал ответникът не е закон, в който да са предвидени хипотези, при които конкретно претендираната информация да съставлява „професионална тайна” и да съществуват предвидени в него основания за опазването и оповестяването ѝ. Ограничения от законов характер в този смисъл са напр. нормите на чл.63 ЗКИ, чл.30, ал.3 от Закона за храните, § 1, т.10 от ДР на З., чл.20, ал.1 от ЗООС, чл.23, ал.1 и ал.2 от ЗБНБ, чл.73, ал.1 от ДОПК и много други“.

В решението не са изложени мотиви, че информацията е с класифициран характер, поради което и становище на съда по приложението на чл.37, ал.1, т.1, пр.1 от ЗДОИ не следва да бъде развивано.

Ответникът не е изследвал и дали данните, до които е претендирал жалбоподателят да му бъде предоставен достъп могат да бъдат окачествени като "производствена или търговска тайна" по см. на § 1, т.5 от ДР на ЗДОИ. Съгласно посочената дефиниция не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя:

- а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии;
- б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 ал.1 относно вземаните от тях решения;
- в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3;
- г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица;
- д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси;
- е) е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл.3.

Неправилни са и съображенията на ответника, че липсва „надделяващ обществен

интерес”, при наличие на който той дължи предоставяне на информацията. Оборването на презумпцията е възложено от закона в негова тежест. Съгласно §1, т.6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите. Липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми, респ. липсата на конкретни и ясни мотиви, оборващи презумпцията по § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ. Презумпцията за съществуването на обществения интерес означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на противното. По тази причина позоваващите се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на обществен интерес /чл. 14, ал. 2, т. 3 от ЗДОИ/. Онзи, който твърди обратното е длъжен да го докаже, което в случая не е изпълнено от [фирма]. Ответникът е този, който трябва да изложи мотиви, защо счита, че не е възникнал и не съществува „надделяващ обществен интерес“. Неправилно в оспорения акт, тази доказателствена тежест е „прехвърлена“ на Сдружение „За земята- достъп до правосъдие”.

В допълнение може да се посочи, че от [фирма] по преписката не е постъпило писмено становище, в което да е обективизирано несъгласие за предоставяне на информация по отношение на него, поради което не може да счита за изпълнен в цялост фактическият състав на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ и ограничението да се приложи спрямо този оператор.

Нарушено е правото на жалбоподателя да получи и да разпространи информация, така както е предвидено в член 10, § 1 от Конвенцията за правата на човека и основните свободи, като не съществуват ограниченията визирани в §2, досежно изтичането на „секретна“ информация или за защита на националната сигурност и обществения ред.

При анализ поотделно и в съвкупност на приетия доказателствен материал, съдът намира, че не е съществен фактическият състав по чл.37, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДОИ, за да бъде постановен отказ за осигуряване на обществена информация. Както бе вече обсъдено в конкретния случай се установява безспорно и недвусмислено наличието на предпоставките визирани в правната норма, свързани с признаване право на достъп до обществена информация. Съжденията на административния орган не са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочените две хипотези на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДОИ.

В заключение, съдът приема, че **Решение от 21.04.2022г.** на изпълнителен директор на [фирма] е незаконосъобразен административен акт и поради наличието на основанията по чл.146, т.4 АПК, следва да бъде отменено. Ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят

разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна правни последици. При условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката се връща за ново произнасяне, при което и в изпълнение на указанията на съда на Сдружение „За земята- достъп до правосъдие” трябва да бъде предоставена информацията, която се претендира.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, *Административен съд София-град*, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 21.04.2022г. на изпълнителен директор на [фирма] , постановено по заявление за достъп до обществена информация вх. № ЦУ-Е.-6948/31.08.2021г., по жалбата на Сдружение „За земята-достъп до правосъдие”, представлявано от И. С. П. и М. А. А. със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.”, [улица], ет.1.

ВРЪЩА административната преписка на изпълнителен директор на [фирма] за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. № ЦУ-Е.-6948/31.08.2021г., съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.

Съдия:

